

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi til sidste runde. Det er hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at statsministeren hele tiden reducerer den her diskussion til hr. Villy Søvndal med ligesindede.

Med al respekt for SF's gennemslagskraft så behersker vi ikke den offentlige mening i det omfang, som de nuværende meningsmålinger giver udtryk for. Jeg bilder mig ikke ind, at det er SF, der er årsag til den massive modstand, der er i de europæiske lande. Det tror jeg ikke på. Jeg tror som sagt, det er en dybtfølt skepsis over for de argumenter, vi indtil nu har hørt, og jeg tror såmænd, der er ganske mange af statsministerens vælgere, der er dybt skeptiske ikke alene ved den amerikanske præsidents argumentation, men også ved statsministerens argumentation, for den er jo fuldstændig magen til den amerikanske præsidents argumentation. Jeg har aldrig grebet statsministeren i en fejl i forhold til at have oversat forkert, når Bush har sagt noget.

Det er vel den dybe skepsis, der er årsag til det og ikke min beskedne påvirkning. Det tror jeg ville være klogt af statsministeren at anerkende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, til det kan jeg jo kun sige, at når det er hr. Villy Søvndal, der stiller spørgsmål til mig her i Folketingssalen, synes jeg, det er mest respektfuldt så også at svare på hr. Villy Søvndals spørgsmål og debattere med hr. Villy Søvndal. Man kunne da godt finde alternative anvendelser for sin tid, men jeg tager med glæde den debat, fordi det her handler om noget meget principielt, nemlig hvordan man på den bedste måde sikrer freden på kloden.

Dér mener jeg altså, at den historiske erfaring er meget klar, nemlig at hvis frie, demokratiske lande skal sikre freden, så er det mest effektive middel, at man står sammen i kampen mod tyrannerne. Tyrannerne forstår altid at udnytte svaghed, splittelse, uenighed mellem de demokratiske nationer.

Heldigvis er der den fordel ved at leve i et demokrati, at man også kan tillade sig at kritisere de politiske ledere. Derfor er det altid sværere for demokratier at gå i krig, og det er godt, at det er sådan. Vi skal bare forstå, at den bedste måde at undgå krigen på er ved, at tyrannerne i tide bliver sat stolen for døren. Og det er det, det her

går ud på. Vi skal have en afvæbning af Saddam Hussein, det skal helst ske fredeligt, og derfor bør vi i de frie demokratier stå sammen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2140

4) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren bekræfte, at »dansk udlændingepolitik føres i Danmark ...«, og at dette også gælder i forhold til EU?«

Peter Skaarup (DF):

For cirka et halvt år siden trådte nye regler i kraft vedrørende udlændingeloven, regler, der har betydet en væsentlig nedgang i antallet af asylsøgere og også en nedgang i antallet af familiesammenførte.

Nu kan vi så se, at man på EU-plan diskuterer fælles EU-regler, som vedrører en mulighed for at omgøre de stramninger, som bl.a. den danske regering og Dansk Folkeparti har vedtaget med henblik på at føre en mere rimelig udlændingepolitik her i landet.

Kl. 14.00

Reglerne, som skal diskuteres senere på ugen i Ministerrådet, går ud på, at man skal ændre familiesammenføringsreglerne sådan, at der modsat i dag, hvor der går 10 år, før man kan få familiesammenføring, fremover kun skal gå 2 år, og det er jo en væsentlig liberalisering, som vi kan være meget bekymrede for.

Der vil jeg spørge statsministeren, om statsministeren stadig væk er enig i og kan bekræfte, at dansk udlændingepolitik føres i Danmark, og at dette også gælder i forhold til EU. Det har statsministeren nemlig tidligere sagt, og det vil vi gerne holde statsministeren fast på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan bekræfte, at sådan er det. Danske regler om udlændinge vedtages af Folketinget – det overrasker vist ingen, heller ikke hr. Peter Skaarup – og som det er hr. Peter Skaarup bekendt, gælder det i forhold til EU, at Danmark ikke deltager i EU's samarbejde om asyl og indvandring. Det følger af det forbehold, vi har på området. Det betyder altså, at Danmark heller ingen indflydelse har på de regler, der bliver besluttet, for det kan vi ikke stemme om, det er andre, der beslutter det, men det betyder så også, at vi heller